

Troen på kunsten

Billedkunstneren
Mette Glassy er bidt af
renæssancen

Af Thomas Nygaard
thny@stiften.dk

Morgenmad klokken syv. Afsted klokken otte. Og først hjemme på hotellet klokken syv om aftenen. Programmet var pakket med oplevelser, da billedkunstneren Mette Glassy i februar i år var på en 10-dages tur til Rom.

Det var simpelthen så fedt! Jeg gik bare fra den ene bygning til den næste og sugede til mig af indtryk. Turen var arrangeret af Folkeuniversitetet i Århus, så jeg var afsted med en stor flok livsbekræftende 40- til 85-årige, som alle var omvandrende leksika; de vidste *alt* om renæssancen.

Netop renæssancen har en stor plads i Mette Glassys hjerte.

- Jeg er meget optaget af ti-

den fra 1200 til cirka 1840. Men især renæssancen holder jeg af. Måske det skyldes, at det var de store følelsers tid. Der var ikke noget, der blev gjort halvt. Intet var overladt til tilfældighederne. Det var en på én gang spændende og skræmmende tidsalder. Tænk bare på opera-sangeren Farinelli, der blev kastreret, så han kunne bevare sin smukke stemme"

Mette Glassy

Kun Lisa Ekdahls stemme fra højtalerne nedenunder blander sig med vores samtale.

Mette Glassys værker er 3D-billeder. Hun benytter sig af både kobberindfarvet nodepapir, gamle mønter og violinstreng; relikvier fra tiden 1200-1840, der ligger som et ekstra lag i de rustikke farver og irringsprocesser i værkerne. Hvad der begyndte som en trang til at formidle stemninger fra musikkens univers, har udviklet sig til også at indeholde spor fra det religiøse og det mystiske.

Øjnede evnerne

- Det blev ikke til så mange timers søvn i nat, fortæller hun og rejser sig for at hente sin taske.

- Normalt arbejder jeg ikke om natten, men det er, som om atelieret indbyder til at blive oppe. Førhen boede vi på en gammel købmandsgård i Sønderup, hvor atelieret var

- Især renæssancen holder jeg af. Måske det skyldes, at det var de store følelsers tid. Der var ikke noget, der blev gjort halvt. Intet var overladt til tilfældighederne, funderer Mette Glassy. Foto: Kim Haugaard

omkring 70 kvadratmeter. Det var fedt nok med al den plads, men det blev også lidt koldt. I dag har jeg 20 kvadratmeter; det er mere intimt. Så sidder jeg i stearinlyssets skær med natradioen kørende, smiler hun og fisker en lil-

le pakke med små Gammel Dansk-flasker op af tasken. Tre centiliter til hver.

- Det er nok stemningen derude, funderer hun, da vi har skålet og nippet.

- Den er helt speciel, stemningen ved stranden. Jeg er jo

også privilegeret; jeg kan sove, når jeg vil, og arbejde, når jeg vil. Det bliver som regel til mange timers arbejde, men jeg tænker ikke over det.

Mette Glassy sprang ud som billedkunstner på hobbyplan for seks år siden. Re-